

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД

Изх. №

Дата:

167
18.03.2018г.

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯ
"ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ
И ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ"
КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Относно: "Преюдициално запитване", Ваш изх. № ВСС-14290/2018г. от
06.12.2018г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Приложено, изпращаме Ви отговор на преюдициалното запитване по административно-наказателно дело № 2322/2018 г. по описа на Районен съд гр. Благоевград, за публикуване в раздел „Преюдициални запитвания“ в сайта на ВСС.

Приложение: по текста.

С уважение,

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/Екатерина Николова/

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LA UNIÓN EUROPEA
SODNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE
DEN EUROPEISKE UNIONS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN UNION
EUROOPA LIIDU KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN UNION
COUR DE JUSTICE DE L'UNION EUROPÉENNE
CÚIRT BHREATHNÁIS AN AONTAIS EORPAIGH
SUD EUROPSKE UNIE
CORTE DI GIUSTIZIA DELL'UNIONE EUROPEA

LUXEMBOURG

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA
EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-UNJONI EWROPEA
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DA UNIÃO EUROPEIA
CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE
SODIŠČE EVROPSKE UNJE
EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

-1142732-

13 февруари 2020 година*

„Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Национална правна уредба, която предвижда налагане на работодател на имуществена санкция в предварително определен минимален размер, който не подлежи на съдебен контрол — Липса на връзка с правото на Съюза — Явна липса на компетентност на Съда“

По дело C-376/19

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Районен съд Благоевград (България) с акт от 11 април 2019 г., постъпил в Съда на 13 май 2019 г., в рамките на производство по дело

„М Т “ АД

срещу

директор на дирекция „И п т “ — Благоевград,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: M. Safjan (докладчик), председател на състава, L. Bay Larsen и C. Toader, съдии,

генерален адвокат: M. Bobek,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, да се произнесе с мотивирано определение в съответствие с член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда,

постанови настоящото

* Език на производството: български.

Определение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 5, параграф 4 ДЕС, член 153, параграф 1, букви а) и б) и параграф 2, буква б) ДФЕС и член 17, параграф 1 и член 49, параграфи 1 и 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).
- 2 Запитването е отправено във връзка със спор между „М Т“ АД и директора на дирекция „И П Т“ — Благоевград (България) относно имуществената санкция, която последният е наложил на М Т заради непредставяне на документи, поискани му с оглед извършване на проверка за правилното прилагане на трудовото законодателство.

Българската правна уредба

- 3 Член 402, алинея 2 от Кодекса на труда предвижда, че работодателите, органите по назначаването, длъжностните лица, работниците и служителите са длъжни да оказват съдействие на контролните органи при изпълнение на техните функции.
- 4 Съгласно член 415, алинея 2 от Кодекса на труда работодател, който противозаконно пречи на контролен орган за спазване на трудовото законодателство да изпълни служебните си задължения, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 20 000 лв. (приблизително 10 230 EUR), ако не подлежи на по-тежко наказание, а виновното длъжностно лице — с глоба в размер от 10 000 лв. (приблизително 5 115 EUR), ако не подлежи на по-тежко наказание.
- 5 Член 31 от Закона за административните нарушения и наказания предвижда, че който не изпълни или наруши законно разпореждане, заповед или наредба на орган на властта, се наказва с глоба от 2 до 50 лв. (приблизително от 1,02 до 25,57 EUR).

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 6 С наказателно постановление от 26 октомври 2018 г. директорът на дирекция „И П Т“ — Благоевград налага на М Т имуществена санкция в размер на 20 000 лв. (приблизително 10 230 EUR) на основание член 415, алинея 2 от Кодекса на труда, с мотива че дружеството е извършило административно нарушение по член 402, алинея 2 от същия кодекс.
- 7 Нарушението се състои в това, че дружеството не е представило на служителите на И П Т в Благоевград документи, които се отнасят до заплащането на трудовото възнаграждение на работник в

определен период, с оглед на извършването на проверка по спазване на трудовото законодателство.

- 8 М Т обжалва наказателното постановление пред запитващата юрисдикция — Районен съд Благоевград (България).
- 9 Запитващата юрисдикция посочва, че член 415, алинея 2 от Кодекса на труда е императивна норма, с която националният законодател е фиксира конкретна и минимална санкция за работодател, който може да е както физическо лице, така и юридическо лице, без възможност сезираният съд да променя тази санкция, дори и при наличие на конкретни индивидуализиращи случая обстоятелства, мотивиращи това.
- 10 От друга страна, запитващата юрисдикция констатира, че член 31 от Закона за административните нарушения и наказания — който се отнася до извършването на сходни на визираните с член 415, алинея 2 от Кодекса на труда административни нарушения — предвижда значително по-малка имуществена санкция с възможност за промяна и вариране от минимума 2 лв. (приблизително 1,02 EUR) до максимума 50 лв. (приблизително 25,57 EUR).
- 11 При тези обстоятелства Районен съд Благоевград решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
 - „1) Следва ли нормата на член 5, параграф 3 [ДЕС] и респективно член 153, параграф 2, буква б) във връзка с параграф 1, букви а) и б) [ДФЕС] да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, като разглежданата такава в настоящия съдебен спор (член 415, алинея 2 от Кодекса на труда), да въвежда налагането на еднаква за юридическите лица и физическите лица и то императивно с фиксирана от законодателя конкретна и минимална санкция от 20 000 лв. [приблизително 10 230 EUR], без възможност съдът да променя тази санкция в зависимост от конкретния случай и обстоятелства, свързани с деянието и дееца, каквато възможност е предвидена в други национални норми на законодателството на Република България, за аналогични неизпълнения на разпореждане на държавен орган от адресати на тези разпореждания, както и в общата санкционна уредба на член 31 от [Закона за административните нарушения и наказания].
 - 2) Следва ли член 17 параграф 1 и член 49, параграф 3 във връзка с параграф 1 от [Хартата] да се тълкуват в смисъл, че националната норма на член 415, алинея 2 от Кодекса на труда на Република България, приложима едновременно за физически и юридически лица, съответства на точния баланс между общия интерес и изискването за защита на правото на собственост по член 17 от Хартата от една страна и наред с това, че съответства и с принципите за съразмерност и пропорционалност на санкцията по член 49 параграф 3 от Хартата?“.

По компетентността на Съда

- 12 Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда предвижда, че когато разглеждането на определено дело очевидно не е от компетентността на Съда, Съдът може във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат и без да провежда докрай производството, да реши да се произнесе с мотивирано определение.
- 13 Тази разпоредба следва да се приложи по настоящото дело.
- 14 С въпросите си, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 5, параграф 4 ДЕС, член 153, параграф 1, букви а) и б), и параграф 2, буква б)ДФЕС и член 17, параграф 1 и член 49, параграфи 1 и 3 от Хартата трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която предвижда налагане на имуществена санкция с фиксиран минимален размер от 20 000 лв. (приблизително 10 230 EUR) на работодател заради непредставяне на документи, поискани му при извършване на проверка за правилното прилагане на трудовото законодателство, без възможност за съда евентуално да промени тази санкция, при положение че такава възможност е предвидена в националното право в сходни случаи на неизпълнение на разпореждания на държавен орган.
- 15 Съгласно постоянната практика на Съда в производството по преюдициално запитване по член 267 ДФЕС той може да тълкува правото на Съюза единствено в пределите на предоставената на Европейския съюз компетентност (решение от 5 октомври 2010 г., *McB.*, C-400/10 PPU, EU:C:2010:582, т. 51 и определение от 8 май 2019 г., *IGPR — Brigada Autostrăzi și misiuni speciale*, C-723/18, непубликувано, EU:C:2019:398, т. 11).
- 16 В това отношение в рамките на сътрудничеството между Съда и националните юрисдикции необходимостта да се даде тълкуване на правото на Съюза, което да е от полза за националния съд, изисква последният да спазва стриктно изискванията относно съдържанието на преюдициалното запитване, посочени изрично в член 94 от Процедурния правилник (определение от 19 декември 2019 г., *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld*, C-140/19, C-141/19 и C-492/19—C-494/19, непубликувано, EU:C:2019:1103, т. 48 и цитираната съдебна практика).
- 17 В този смисъл член 94, буква в) от Процедурния правилник предвижда, че преюдициалното запитване излага причините, поради които запитващата юрисдикция има въпроси относно тълкуването или валидността на някои разпоредби на правото на Съюза, както и установената от нея връзка между тези разпоредби и националното законодателство, приложимо в главното производство (определение от 19 декември 2019 г., *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld*, C-140/19, C-141/19 и C-492/19—C-494/19, непубликувано, EU:C:2019:1103, т. 49 и цитираната съдебна практика).

- 18 По отношение на член 5, параграф 4 ДЕС следва да се отбележи, че тази разпоредба се отнася до действията на институциите на Съюза. Първа алинея от нея предвижда, че по силата на принципа на пропорционалност съдържанието и формата на дейност на Съюза не трябва да надхвърлят необходимото за постигане на целите на Договорите. Втора алинея от същата разпоредба се отнася до институциите на Съюза и им възлага задължение да се съобразяват с принципа на пропорционалност, когато упражняват свои правомощия (решение от 25 юли 2018 г., ТТЛ, С-553/16, EU:C:2018:604, т. 33).
- 19 В случая обаче разглежданата в главното производство национална разпоредба се съдържа в приетия от българския законодател Кодекс на труда и се отнася до налагането на имуществени санкции в България. При тези обстоятелства член 5, параграф 4 ДЕС не е приложим към положение като разглежданото в главното производство.
- 20 По отношение на член 153, параграфи 1 и 2 ДФЕС следва да се констатира, че тази разпоредба, която представлява правно основание за приемането на мерки от Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз в някои области на социалната политика, е явно ирелевантен за решаването на спора в главното производство.
- 21 По отношение на член 17, параграф 1 и член 49, параграфи 1 и 3 от Хартата е важно да се припомни, че съгласно член 51, параграф 1 от Хартата разпоредбите на същата се отнасят за държавите членки единствено когато те прилагат правото на Съюза. Член 6, параграф 1 ДЕС, също както член 51, параграф 2 от Хартата, уточнява, че разпоредбите на последната не разширяват по никакъв начин приложното поле на правото на Съюза извън определените в Договорите области на компетентност на Съюза (вж. в този смисъл определение от 8 май 2019 г., IGPR — Brigada Autostrăzi și misiuni speciale, С-723/18, непубликувано, EU:C:2019:398, т. 13 и цитираната съдебна практика).
- 22 В този смисъл от постоянната практика на Съда следва, че когато дадено правно положение не попада в приложното поле на правото на Съюза, Съдът няма компетентност да го разгледа и евентуално посочените разпоредби на Хартата сами по себе си не биха могли да учредят такава компетентност (решение от 26 февруари 2013 г., Åkerberg Fransson, С-617/10, EU:C:2013:105, т. 22 и определение от 8 май 2019 г., IGPR — Brigada Autostrăzi și misiuni speciale, С-723/18, непубликувано, EU:C:2019:398, т. 14).
- 23 Вярно е наистина, че в акта за преюдициално запитване запитващата юрисдикция посочва някои директиви, като например Директива 91/533/ЕИО на Съвета от 14 октомври 1991 година относно задължението на работодателя да информира работниците или служителите за условията на трудовия договор или на трудовото правоотношение (ОВ L 288, 1991 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2,

стр. 174) и Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

- 24 При все това обаче в акта за преюдициално запитване не са посочени каквито и да било обстоятелства, въз основа на които да може да се приеме, че главното производство се отнася до тълкуване или прилагане на норма от правото на Съюза, различна от съдържащите се в Хартата. Всъщност в акта за преюдициално запитване по никакъв начин не се установява, че главното производство се отнася до национална правна уредба, с която се прилага правото на Съюза по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата (вж. по аналогия определение от 8 май 2019 г., IGPR — Brigada Autostrăzi și misiuni speciale, C-723/18, непубликувано, EU:C:2019:398, т. 15).
- 25 Предвид изложеното следва да се констатира, че произнасянето по въпросите, поставени от Районен съд Благоевград, очевидно не е от компетентността на Съда.

По съдебните разноски

- 26 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (шести състав) определи:

Произнасянето по въпросите, поставени от Районен съд Благоевград (България) с акт от 11 април 2019 г., очевидно не е от компетентността на Съда на Европейския съюз.

Съставено в Люксембург на 13 февруари 2020 година.

Секретар

Председател на шести състав

A. Calot Escobar

M. Safjan

Вярно с оригинала,	
Люксембург, дата: _____	
13. 02. 2020	За Секретар, по пълномощие
<i>M. Mleksejev</i>	
Miroslav Mleksejev Началник на отдел	